

4 sierpnia 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

BIBLIOTEKA

F284

1/28

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 7599.

Kl. 36 c 9.

Leopold Schumann
(Böhlitz-Ehrenberg, Niemcy).

Rurowy grzejnik żeberkowy.

Zgłoszono 20 lipca 1926 r.

Udzielono 20 maja 1927 r.

Pierwszeństwo: 12 sierpnia 1925 r. (Niemcy).

Przedmiotem wynalazku jest rurowy grzejnik żeberkowy, nadający się np. do ogrzewaczy powietrznych i urządzeń do ogrzewania cieczy, który jest w ten sposób ukształtowany, że duża powierzchnia ogrzewalna, stykająca się w każdym miejscu bezpośrednio ze środkiem ogrzewającym, skupiona jest w małej przestrzeni.

Wynalazek polega na tem, że grzejnik składa się z pewnej ilości pustych ciał żeberkowych, uszeregowanych jedno za drugim.

Na załączonym rysunku przedstawiony jest przykład wykonania przedmiotu wynalazku, a mianowicie fig. 1 przedstawia w połowie widok z boku, w połowie drugiej po dłużny przekrój grzejnika, zaś fig. 2 — rzut poziomy grzejnika, widziany z góry.

Grzejnik składa się z pewnej ilości ciał blaszanych w kształcie leja, względnie czaszy, spojonych ze sobą w ten sposób, że każde dwa stykające się ze sobą ciała tworzą puste żeberko *b*.

Wskutek takiego ukształtowania, powierzchnia, pobierająca ciepło od środka grzejnego (pary, gazu lub wody), przeprowadzanego przez wnętrze grzejnika, ma tę samą wielkość, co zewnętrzna powierzchnia grzejnika, oddająca ciepło, dzięki czemu osiąga się bardzo silne działanie cieplne i wszystkie żeberka grzejnika osiągają zasadniczo jednakową temperaturę, wskutek czego powierzchnia grzejna zostaje zupełnie wykorzystana.

Na przykładzie wykonania, przedstawionym na rysunku, ciała blaszane *a* są

graniaste, względnie mają kształt ostrosłupa, wskutek czego tworzą się krawędzie usztywniające *f*. Elementy grzejnika mogą jednak w pewnych wypadkach posiadać kształt stożków.

Dla lepszego zapobieżenia zmianom długości grzejnika pod wpływem środka grzejnego, końce grzejnika są połączone ze sobą zapomocą drążka usztywniającego *c*, przymocowanego do poprzeczek *d*, osadzonych w końcowych częściach *e* grzejnika.

Puste żeberka grzejnika mogą być także połączone ze sobą zapomocą krótkich sztywnych nasad, względnie odcinków rur, a nie bezpośrednio spawane. Zamiast, jak na rysunku, przymocowywać drążek usztywniający do poprzeczek, można także zapomocą spawania przymocowywać jeden lub więcej drążków usztywniających do wnętrza wszystkich lub poszczególnych ciał blaszanych, tworzących grzejnik.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Rurowy grzejnik żeberkowy, znamieny tem, że składa się z pewnej ilości pustych ciał żeberkowych (*b*), uszeregowanych w jednej linji i tworzących jak gdyby rurę falistą o wysokiej i ostrej fali.

2. Grzejnik według zastrz. 1, znamieny tem, że puste żeberka (*b*) utworzone są z szeregu lejowatych ciał blaszanych (*a*), spawanych ze sobą krawędziami.

3. Grzejnik według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że ciała blaszane (*a*) ukształtowane są czworokątnie.

4. Grzejnik według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że w linji podłużnej osi grzejnika przeprowadzony jest pręt usztywniający (*c*), zapobiegający wyginaniu się ciał blaszanych.

Leopold Schumann.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

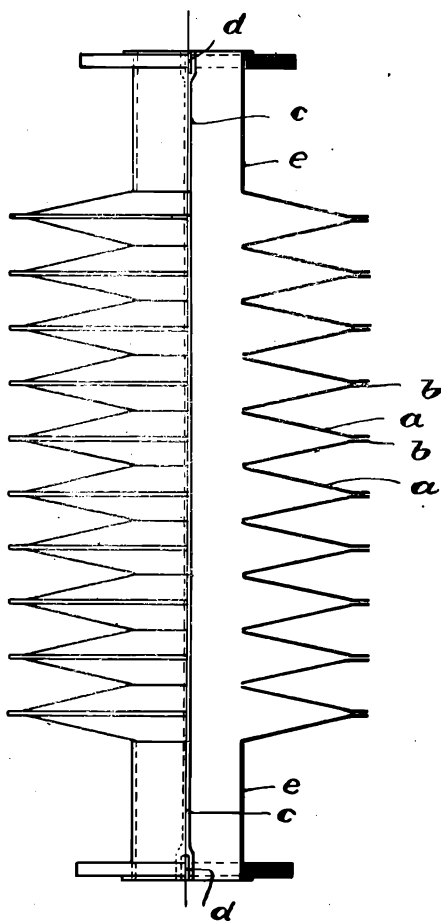

Fig 2

